

**UTRENIA DUMINICII a XXI a DUPĂ
RUSALII.
A SFINȚILOR PĂRINȚI DE LA SINODUL
VII ECUMENIC DE LA NICEEA ȘI A
PILDEI SEMĂNĂTORULUI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneşte, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție
mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului
Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și
mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-
a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina
zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv
păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,
întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la
Dumnezeul cel milostiv și atotputernic.
Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat
al dreptății tale; luminează mintea noastră, și
simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu
bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem
la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul
vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea
luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești
Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,
și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în
vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 1

Piatra fiind sigilată de iudei și ostașii păzind preacurat trupul Tău, înviai-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase; Mărire împărăției Tale; Mărire rânduiei Tale, unule iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfinților Părinți, glas 8

Preamărit ești Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce luminători pe pământ pe părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult Milostive mărire Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 1

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeuul nostru.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit de voie Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viață, stăpânirea morții ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice; că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai înviat pe morții cei din veac, ca un Iubitor de oameni.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Maică a lui Dumnezeu pe tine te știm toți, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care și după naștere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare, noi, păcătoșii; pe tine mântuire în ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o*

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 1

Femeile dis-de-dimineată au venit la mormânt și, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viață, minunea le-a înspăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a ridicat pe toți, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit Tu, Domnul, Cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai

ridicat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire Pătimirilor Tale, Hristoase! Mărire Învierii Tale! Mărire smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Marie, ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri și a greșelilor și a necazurilor, că tu ești mântuire și ajutorătoare a păcătoșilor, ocrotitoare tare și mântuiești pe robii tăi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 1

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea femeilor purtătoare de mir bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 1

Antifonul I

Când sunt necăjit, auzi durerile mele,
Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deșartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit cinstire și mărire împreună se cuvine, ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul II

La munții legilor Tale m-ai înălțat; cu fapte bune luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, ferește-mă, păzește-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit toată făptura se înnoiește, întorcându-se la cea dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: să mergem în casa Domnului, veselitu-mi-s-a spiritul și mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare; ca acolo scaunele punându-se, vor fi judecate toate semințiile și limbile pământului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit cinste, închinare, mărire și putere se cuvine să-I aducem, ca și Tatălui și Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 1

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. (*Ps. 11, 5*)

Stih: **C**uvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint lămurit în foc. (*Ps. 11, 6*)

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. (*Ps. 11, 5*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a VII-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 1-10)

In ziua cea dintâi a săptămânii, dis-de-dimineată, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt discipol și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt discipol, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit după el Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul lui Isus, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci deosebi înfășurată, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt discipol, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Isus trebuia să învie din morți. Și s-au întors discipolii iarăși la ai lor.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae

Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului apostol Iacob al lui Alfeu și ale Sfinților Părinți de la Sinodul VII Ecumenic de la Niceea și ale Sfântului martir Longhin a căror pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 1, din Octoih.
Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.
Canonul Sfinților Părinți, din Minei, glas 8.**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință, întru tărie s-a preamărit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din țărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ți-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăși trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine și sufletul Ți-ai dat morții, Cel ce, cu insuflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus. Dar, dezlegându-mă

din legăturile cele veșnice și împreună cu Iona înviindu-mă, cu nesticăciune m-ai preamărit.

Bucură-te, izvorul Darului! Bucură-te, scară și ușă cerească! Bucură-te, sfeșnic și amforă de aur și munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Canonul Crucii și Învierii

Hristos m-a îndumnezeit, întrupându-Se; Hristos m-a înălțat, smerindu-Se; Hristos m-a făcut nepătimitor, pătimind cu firea trupului, Dătătorul de viață. Pentru aceasta îi cânt cântare de mulțumire, că S-a preamărit.

Hristos, răstignindu-Se, m-a înălțat; Hristos, fiind omorât, împreună cu El m-a înviat; Hristos viață mi-a dăruit. Pentru aceasta, întru veselie cu mâinile bătând, cântare de biruință cânt Mântuitorului, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? Decât numai pe cea de bucurie, precum ne-a învățat pe noi în chip tainic

Gavriil: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei și Maicii împăratului Puterilor celor de sus, din inimă preacurată, credincioșii să-i strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Învrednicește-mă, Doamne, pe mine cel ce doresc acum, să laud cu cântări pe cel de-al șaptelea Sinod, adunarea celor șapte daruri ale Mângâietorului, Cel ce l-a înțeleptit cu limbile de foc și a făcut să tacă toată limba cea vătămătoare și hulitoare.

Mai mare a fost dintru început numărul șapte; pentru că încetarea, în chip desăvârșit, a toată zidirea lui Dumnezeu, după întâia închipuire, a fost în ziua a șaptea; iar acum, la al șaptelea Sinod, cel cu șapte numărat, este încetarea tuturor eresurilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Biruind pe Arie cel luptător cu Dumnezeu, ceata Părinților în Niceea, mai înainte, cu toiagul

păstoresc au îndreptat Biserica cu drepte dogme; și acum, tot în Niceea au fost apărători și i-au umplut de rușine pe luptătorii împotriva icoanelor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Așa precum Părinții au învățat, mărturisim cu credință că pântecul binecuvântatei Fecioare, fără durere a născut cu trup pe Cel fără de trup; și ne închinăm Lui, închipuind pe Lemn chipul Lui și cu dragoste Îl sărutăm.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii
Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce singur știi neputința ființei omenești și, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încingemă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a măririi Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai mântuit; și a Te coborî la mine ai binevoit, înălțându-mă prin răstignire, ca să strig Ție: Sfânt este Domnul măririi, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viață ipostatică fiind, Hristoase, și întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în țărâna morții coborându-Te, Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea și, a treia zi înviind, pe morți întru nesticăciune i-ai îmbrăcat.

Pe Dumnezeu în pântece zămisbind, Fecioară, prin Spiritul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea și nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise legiuitorul, pe ceea ce ai primit pe Focul cel neacoperit.

Canonul Crucii și Învierii

Celui ce a luat pe umeri oaia cea rătăcită și a zdrobit prin Cruce păcatul ei, lui Hristos Dumnezeu să-l strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt ești, Doamne!

Spiritului celui dumnezeiesc, Care a scos din iad pe Hristos, Păstorul cel mare, și cu ierarhia Lui, prin Apostoli, pe neamuri prin înțelepciune le-a păstorit întru adevăr, să ne închinăm noi, credincioșii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nor ușor, cu adevărat, Fecioară, te numim pe tine, urmând cuvintelor profeților, că a venit Domnul la tine, să zdrobească pe idolii cei făcuți de mână ai înșelăciunii egiptene și să lumineze pe cei ce se închinau acelora.

Pe tine, ceata Profeților izvor cu adevărat pecetluit și ușă încuiată te-a numit, scriindu-ne nouă, în chip luminat, semnele fecioriei tale, Prealăudată, pe care ai păzit-o și după naștere.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cum că nu se va clătina Biserica lui Hristos cea nemișcată, de la El, în taină s-au învățat dumnezeieștii mai-mari păstori, care pe cei ce

voiesc să o clatine i-au lepădat de la cei binecredincioși, ca pe niște părtași ai lui Antihrist.

Curățește, adunarea Părinților, izvoarele cele tulburi și întinate și, luând din Izvoarele mântuirii, satură luminat pe poporul cel însetat al lui Hristos, de curgerile învățăturilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Asupra celor ce urăsc adevărul, asupra clevetitorilor creștinătății, s-a adunat Sinodul al șaptelea al iubitorilor de Hristos, în luminata cetate a Niceei; ai cărui împărați, Irina și Constantin, au fost apărători.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să se depărteze tot necredinciosul, care nu cinstește cinstita icoană a Născătoarei de Dumnezeu și nu o mărturisește pe aceasta cum că a născut pe Hristos Dumnezeu și om; unul ca acesta în foc să se trimită și să ardă fără stingere.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii, glas 1

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire, și lumea împreună ai înviat-o; pentru aceea firea omenească Te laudă ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănțuiește, Stăpâne; iar Eva, fiind eliberată acum din legături, se bucură grăind: Tu ești, Hristoase, Cel ce ai dat tuturor învierea!

Icosul Învierii

Pe Cel ce a înviat a treia zi să-L lăudăm, ca pe Dumnezeu cel Atotputernic, Care porțile iadului a zdrobit și pe cei din veac din mormânt i-a ridicat; pe Cel ce femeilor purtătoare de mir S-a arătat, precum a binevoit, zicând lor, celor dintâi: Bucurați-vă! și Apostolilor bucurie vestindu-le, ca un singur Dătător de viață. Drept aceea, femeile, cu credință, ucenicilor semne de biruință au binevestit; și iadul suspină și moartea se

tânguiește, iar lumea se veselește, și toți împreună se bucură; că Tu, Hristoase, ai dat tuturor Învierea.

Sedealna Sfinților Părinți, glas 4

Luminători preastrăluți ai adevărului, aievea v-ați arătat lumii, preafericiților Părinți, de Dumnezeu grăitori; uscând eresurile celor grăitori cu limbi hulitoare și stingând tulburările cele în chipul văpăii ale celor rău-măritori. Pentru aceasta, ca niște Ierarhi ai lui Hristos, rugați-vă să ne mântuiască pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 4

Degrab ne întâmpină pe noi, Fecioară Maică curată, și ne scapă de vrăjmașii cei ce te hulesc și nu ți se închină. Sfărâmă toate limbile cele înveninate ale eresurilor; zdrobește cu puterea ta pornirile lor. Ca să înțeleagă că tu una ești Maică a lui Dumnezeu, care mântuiești prin rugăciunile tale adunările dreptcredincioșilor.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de mai înainte văzători, a profețit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea și înnoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină într-o sită, pe lemn fiind răstignit? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Vedeți, voi cei nesupuși, și vă rușinați, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minții, L-ați cerut de la Pilat ca să-L răstigniți pe cruce, ca pe un făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

Pom al vieții te știm pe tine, Fecioară, că n-a răsărit din tine rodul mâncării aducător de moarte oamenilor, ci dulceața vieții celei veșnice, spre mântuirea noastră, a celor ce te laudăm pe tine.

Canonul Crucii și Învierii

Cine este Acesta frumos din Edom și ce este roșeala hainelor Acestuia din via Vosor? Frumos, că este Dumnezeu; iar ca un om, cu haina roșită de sângele trupului. Acestuia-I cântăm credincioșii: Mărire puterii Tale, Doamne!

Hristos, arătându-Se arhiereu al bunătăților celor viitoare, păcatul nostru l-a risipit; și, arătând o cale neobișnuită prin sângele Său, a intrat într-un cort mai bun și mai desăvârșit, ca un Înaintemergător al nostru spre cele sfinte.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Auzi, cerule, minuni și ascultă, pământule, că fiica lui Adam cel din țărână și căzut s-a făcut Născătoare a lui Dumnezeu și Făcătorului ei, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Lăudăm taina ta cea mare și înfricoșătoare, că, tăinuită fiind căpeteniilor cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de-a pururea S-a coborât la tine, Prealăudată, ca ploaia cea peste lână, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cuvântul lui Dumnezeu ca o săgeată și sabie, a junghiat pe toți vrăjmașii cu semnul chipului Crucii; pe aceia care nu cinstesc întocmai chipurile lui Hristos și ale Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților Părinți cei de Dumnezeu văzători.

Precum prin înconjurare de șapte ori s-au surpat zidurile Ierihonului, așa șapte Sinoade au surpat toată adunarea celor ce s-au ridicat asupra lui Dumnezeu; au surpat-o întru adânc, au surpat-o mai ales în adunarea a șaptea a trâmbițelor Spiritului celor bine-glăsuitoare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătând luptă vitejească și cu dumnezeiască râvnă fiind aprinsă adunarea Părinților, ca și Ilie, i-au omorât pe slujitorii păgâni cei de rușine. Pentru aceasta, cu îndrăzneală au lăsat să ne închinăm cu dragoste icoanei lui Hristos.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești nădejdea mea, Preacurată, tu și lauda mea; tu ești limanul și îndreptarea mea;

care pe Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, Cel ce S-a întrupat fără împreunare, L-ai născut. Pentru aceasta, cu puterea ta fiind întărit, mă închin fără îndoială cinstitei tale icoane.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

**Canonul Învierii
Cântarea V, glas 1**

Irmos:

Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Pe Păstorul cel mare al oilor și Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe

niște oi, pe cei morți în iad îngropați, de stăpânia morții i-a mântuit.

Cu Crucea Ta, Mântuitorul meu, binevestind pacea și propovăduind celor robiți iertarea, pe cel ce stăpânea l-ai rușinat, Hristoase, arătându-l gol și sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credință ceea ce ești cu totul lăudată, ci primește-le și du-le Fiului tău, Preacurată, lui Dumnezeu, singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câștigat ocrotitoare.

Canonul Crucii și al Învierii

O, bogăția și adâncul înțelepciunii lui Dumnezeu! Pe cei înțelepți prinzându-i Domnul, de viclenia lor ne-a mântuit că, pătimind de bunăvoie din netăria trupului, cu puterea Sa înviind pe cei morți, S-a sculat.

Dumnezeu fiind, S-a unit cu trupul pentru noi; și a fost răstignit, a murit, a fost îngropat și iarăși S-a sculat Hristos și la Tatăl S-a suit întru lumină cu trupul Său, cu care va veni și va mântui pe cei ce slujesc Lui cu dreaptă credință.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Puterile cerurilor se veselesc văzându-te pe tine, iar adunările oamenilor se bucură cu dânsese, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, că s-au unit prin nașterea ta, pe care, după vrednicie, o mărim.

Să se pună în mișcare toate limbile și cugetele omenești, spre lauda cu adevărat a frumuseții omenești; că Fecioara stă de față în chip luminat, mărintd pe cei ce cântă cu credință minunile ei.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cu prea înalt gând chibzuind Sfinții Părinți, anatemei i-au dat pe luptătorii împotriva icoanelor, ca pe cei ce gândeau lucruri străine de dânsii; și au poruncit a da precum se cuvine cinste icoanei lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Acum este vreme de veselie, acum s-a arătat ziua mântuirii; să ne veselim dar, și lui Hristos cu bucurie să-i strigăm: Pacea Ta dă-ne-o nouă, pentru rugăciunile Părinților celor de la al șaptelea Sinod, Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru milostivirea milei, din Fecioară S-a născut Fiul lui Dumnezeu fără schimbare, purtând ceea ce e străin ca pe al Său și cuprins cu chipul aceluia se vede vrând, fiind necuprins după ființă.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

**Canonul Învierii
Cântarea VI, glas 1**

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel atotmâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui: că Tu ești viața și lumina și învierea.

Se bucură întru tine, Fecioară preacurată, strămoșii neamului, că prin tine au dobândit din nou raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu curată ești și mai înainte de naștere, și după naștere.

Canonul Crucii și al Învierii

Cel ce este minte fără de patimă și fără de materie, Hristos Dumnezeu, S-a unit cu mintea omenească, cea de mijloc între firea dumnezeiască și între materia trupului, și S-a făcut una cu mine, întreg și fără schimbare, ca mântuire să-mi dea în întregime mie, celui căzut, prin răstignirea Sa.

Căzut-a Adam, când a fost ispitit, și s-a zdrobit, fiind amăgit de demult cu nădejdea îndumnezeirii; dar s-a sculat, îndumnezeindu-se prin unirea Cuvântului, și, prin pătimire, nepătimire a luat, pe scaun ca un Fiu este mărit, șezând împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

În fața nașterii tale stau ca niște robi Cetele cerești, minunându-se pe drept cuvânt de nașterea ta cea fără de sămânță, pururea Fecioară; că tu ești curată și mai înainte de naștere, și după naștere.

Întrupatu-S-a din tine, Preacurată, Cuvântul cel mai înainte fără de trup, Care pe toate le-a făcut cu voia; Cel ce pe oștile celor fără de trup le-a adus din neființă, ca un atotputernic.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Să picure munții dulceață și bucurie, că mulțimea ereticilor s-a alungat, aceea care vărsa venin amar cu lepădarea sfintelor icoane.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cerul și pământul cu un glas să prăznuiască mărirea Fiicei lui Dumnezeu; că se slăvește lepădând pe cei ce o micșorează pe ea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiuil Maicii, Cel ce a fost mai întâi al Tatălui fără de mamă, fără de tată cu dumnezeiască cuviință S-a născut și m-a înnoit pe mine cu nașterea Sa. Pentru aceasta, pe cea care L-a născut, împreună cu Cel ce S-a născut închipuind-o, o sărut.

**Cântarea a VI-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților Părinți, glas 2

Fiul, Cel ce din Tatăl a strălucit de negrăit, din femeie S-a născut îndoit în fire; pe Care, văzându-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci pe aceasta, cu bună credință însemnând-o, o cinstim cu credință. Pentru

aceasta, ținând Biserica credința cea adevărată, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

Icos

Vrând întru tot înduratul Dumnezeu să ne ridice pe noi pururea la pomenirea desăvârșită a înomenirii Sale, această întemeiere a dat-o oamenilor, ca să închipuie cu vopsele pe icoană cinstitul chip; ca, văzând acestea înaintea ochilor, să credem cele ce cu cuvântul le-am auzit; înțelegând luminat fapta și numele, chipul și pătimirile Sfinților bărbați, și al lui Hristos, Cel ce dă cununi Sfinților nevoitori și Martirilor; prin care, acum mai luminat ținând Biserica adevărata credință, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

Sinaxar

Duminică după data de 11 a acestei luni, se face amintirea Sfinților și fericitorilor Părinți de la Niceea, care a doua oară s-au adunat în acest oraș în zilele iubitorilor de Hristos împărați Constantin și Irina, împotriva celor ce păgânește, fără învățătură și fără socoteală acuzau Biserica lui Dumnezeu că slujește idolilor și aruncau onoratele și sfintele icoane.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Cuptor spiritual te gândim noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Înfrișoșatu-s-a pământul, soarele a pălit și lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea dumnezeiască a templului și pietrele s-au despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept, Dumnezeuul Părinților, Cel lăudat și preamărit.

Tu, fiind ca unul fără de ajutor și rănit între cei morți, de voie, după firea noastră, Cel ce ești preaînălțat, pe toți i-ai liberat și, cu mână puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeuul Părinților, Cel lăudat și preamărit.

A Născătoare

Bucură-te, izvorul apei de viață veșnică, bucură-te, rai al desfătării. Bucură-te, zidul celor credincioși, bucură-te, ceea ce ești neispită de nuntă. Bucură-te, bucuria a toată lumea, prin care

ne-a răsărit nouă Dumnezeu Părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul Crucii și al Învierii

De mult a fost blestemat pământul cel înroșit cu sângele lui Abel, prin mâna ucigătorului de frate; dar, fiind stropit cu Sângele cel dumnezeiesc curs din Tine, a fost binecuvântat, și, săltând, strigă: Dumnezeu Părinților, binecuvântat ești!

Să se tânguiască adunarea fariseilor celor potrivnici lui Dumnezeu, de îndrăzneala uciderii lui Hristos: iar neamurile să se bucure, să bată din palme și să strige: Dumnezeu părinților, binecuvântat ești!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Iacov, prin profeție, scară te-a văzut mai dinainte; că, prin tine, Cel preaînălțat S-a arătat pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit, precum a binevoit Dumnezeu Părinților, Cel lăudat și preamărit.

Bucură-te, Curată, că din tine a ieșit Păstorul cel preaînălțat, Care cu adevărat a îmbrăcat pielea lui Adam, pe mine, omul întreg,

pentru milostivirea cea nemăsurată: Dumnezeuul Părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Se biruiesc căpeteniile eresurilor, prin dogmele de Dumnezeu grăitorilor bărbați, care aduc cinstea icoanelor drept la chipurile cele dintâi, precum zice Marele Vasile: Binecuvântat ești, Dumnezeuul Părinților noștri.

Se împodobesc acum bisericile, cu luminate icoane înfrumusețându-se. Pentru aceasta, lumea cântă în biserici, Celui frumos cu podoaba mai mult decât toți oamenii, cu cel ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Lumină a răsărit, întunericul este departe, necredincioșii au fost alungați; pentru aceasta toate fiind pline de Lumină, pe Dătătorul de Lumină Hristos cu veselie Îl laudă și zic: Binecuvântat este Dumnezeuul Părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfânta Stăpână, care singură este nădejdea mântuirii tuturor, care mai presus de fire L-a născut pe Împăratul împăraților, Hristos, ținându-L prunc în brațe, este închinată împreună cu El în chip, precum au hotărât Părinții.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 1**

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credințe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Bindecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cel ce cu voia toate le faci și le prefaci, Care ai schimbat umbra morții în viața de veci, cu Pățimirea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ai adus prăpăd și suferință în porțile și în temnițele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă și Te preaînălță întru toți vecii.

Pe ceea ce fără de sămânță și mai presus de fire a născut, din Fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos mărgăritarul cel de mult preț, să o laudăm, grăind: Bindecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Crucii și al Învierii

Veniți, popoarelor, să ne închinăm la locul în care au stat preacuratele picioare, și pe lemnul Crucii s-au întins dumnezeieștile palme ale lui Hristos, cele făcătoare de viață, spre mântuirea tuturor oamenilor; și, înconjurând mormântul Vieții, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Înfruntatu-s-a hulirea cea călcătoare de lege a iudeilor celor ucigători de Dumnezeu; că Acela, pe Care ei L-au numit amăgitor, S-a sculat ca un puternic, răsând de pecetile celor fără de lege. Pentru aceasta, bucurându-ne, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul și să-L preainalțe întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cămara cea luminată, din care a ieșit ca un mire Hristos, Stăpânul tuturor, să o lăudăm toți strigând: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Bucură-te, scaunul cel mărit al lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul credincioșilor, prin care celor din întuneric lumină a răsărit Hristos, celor ce te fericesc și strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cu lege prea bine a așezat adunarea Părinților, cinstitorilor de Dumnezeu, cuvioasă închinarea și ridicarea sfinteii icoane a lui Hristos. Și noi, iubitorii de dreapta cinstire, ca niște fii bine ascultători, săvârșim pomenirea lor de peste an și cu dragoste sărutăm icoana lui Hristos.

De șapte ori cei mândri cu mintea au aplecat pe cei smeriți și au tăiat pornirile iubitorilor de virtuți, prin care îi cleveteau pentru dumnezeieștile lor fapte. Dar Părinții, la al șaptelea Sinod ce s-a adunat la Niceea, mândria aceloră îndată au smuls-o, mai mult de șapte ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Săgețile tinerilor, celor ce gândesc ca pruncii, s-au făcut precum zice Psalmistul, bătrânilor gânditori, răni și tăieturi; și cu dumnezeiască putere slăbesc limbi multe, ale celor ce grăiesc hule asupra înălțimii; și fiecare cunoaște un Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul a toate pricinuitor și Unul.

Și acum și în vecii vecilor. Amin.

Ziditu-S-a din curat sângele tău, Ziditorul Prunc de bunăvoie pentru milă, Cel ce te-a păzit după naștere pe tine toată curată și a curățit chipul cel întinat. Pentru aceasta, în icoană

Împreună cu tine Se închipuiește, cu firea fiind om, Dumnezeu fiind din fire.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi*

i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 1

Irmos:

Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O! Cum adunarea cea fără de lege și nesupusă, urzind cele rele, pe tâlharul cel ucigaș și vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn L-a osândit, pe Domnul măririi, pe Care, după vrednicie, Îl mărim.

Mântuitorule, Mielule cel fără prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te mărim împreună cu Tatăl și cu Dumnezeuiescul Tău Spirit. Și, ca pe Domnul măririi lăudându-Te, Te mărim.

Mântuiește, Doamne, pe poporul Tău pe care l-ai câștigat cu scump Sângele Tău, tărie credincioșilor dăruind asupra diavolului și dând pace bisericilor Tale, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Crucii și al Învierii

Cu puterea Ta cea negrăită s-a preamărit Crucea Ta, Doamne; că mai presus de toată puterea s-a dovedit smerenia Ta, prin care cei puternici s-au zdrobit pe pământ, și cei săraci s-au ridicat la cer.

Omorâtu-s-a moartea noastră cea de întristare, că Tu, Hristoase, arătându-Te, ai dăruit

celor din iad învierea din morți. Pentru aceasta, pe Tine, Cel ce ești viață și înviere și lumina cea ipostatică, laudându-Te, Te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din rădăcina dumnezeiescului Părinte David ai odrăslit, Fecioară, potrivit profeției. Dar și pe David tu l-ai mărit cu adevărat, ca una care ai născut pe Domnul măririi, Cel mai înainte profețit, pe Care după vrednicie îl mărim.

Toată măsura laudelor este covârșită de mărimea măririi tale, Preacurată! Ci, o, Stăpână, primește cu milostivire cântarea ce se aduce ție din dragoste, de robii tăi cei nevrednici, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cel ce ești mare cu puterea și cu sfatul, Care toate împreună le ții, Cel ce ești necuprins, Unule, Dumnezeule preaputernice, Atotstăpânitorule, Împărate a toate, întărește Biserica și o păzește în dreapta credință; pentru rugăciunile preamăriților Părinți, care au rușinat credința cea rea.

De mare cinste v-ați învrednicit pe pământ, Sfinților, de cele cerești gânditori; că, chipul lui Hristos cu dragoste l-ați cinstit. Și acum, umbra și

acoperământul trupului lepădând, față către față
Îl vedeți, de mai mare cinste învrednicindu-vă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Năvălirea a toată pornirea vrăjmașilor, pe care ai îngăduit-o, ca să fim pedepsiți pentru păcate, și îndrăznirea lor asupra noastră, Însuți o zdrobește; și poporului nostru, care nădăjduiește în Tine, ajută-i Atotfăcătorule; pentru rugăciunile cele cu îndrăzneală ale Părinților, a căror pomenire o săvârșim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A înțelege taina minunatei tale nașteri, nicidecum nu poate mintea omenească și nici mintea cea înaltă, îngerească; că L-ai născut pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat mai presus de fire. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu știindu-te și împreună cu El zugrăvindu-te, pe tine te mărim.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, laudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VII-a. A Învierii

Că au luat pe Domnul, spunând Maria, au alergat la mormânt Simon Petru, și alt cunoscător al lui Hristos, pe care-l iubea; și au grăbit acei doi, și au aflat giulgiurile înăuntru goale zăcând, iar marama capului era la o parte de ele; pentru aceasta iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

A Născătoarei de Dumnezeu

Mari și preamărite pentru mine ai lucrat, Hristoase al meu mult milostive: că din Fecioară tânără negrăit te-ai născut, și crucea ai luat-o, și moartea răbdând ai înviat întru mărire, și firea noastră din moarte ai mântuit-o. Mărire, Hristoase, strălucirii tale, mărire puterii tale.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 1, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Lăudăm, Hristoase, Pățimirea Ta cea mântuitoare și mărim Învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un atotputernic.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te laudăm și să Te mărim.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, laudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Coborârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință mărint-o, Te laudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea. Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, laudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Sfinților Părinți, din Minei, glas 6

Toată știința sufletească adunând și cu dumnezeiescul Spirit chibzuind, fericții și cinstiții Părinți, Simbolul credinței cu dumnezeiască scrisoare l-au însemnat. În care învață luminat, că, fără început, Cuvântul este împreună cu Cel ce L-a născut și de o ființă cu adevărat; urmând

apostoleștilor învățători, cei preamăriți și cu totul fericiți cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toată știința sufletească adunând și cu dumnezeiescul Spirit chibzuind, fericiții și cinstiții Părinți, Simbolul credinței cu dumnezeiască scrisoare l-au însemnat. În care învață luminat, că, fără început, Cuvântul este împreună cu Cel ce L-a născut și de o ființă cu adevărat; urmând apostoleștilor învățători, cei preamăriți și cu totul fericiți cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

*Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)*

Toată strălucirea Sfântului Spirit cea gândită cu mintea primind-o, învățătura cea mai presus de fire, cu scurte cuvinte și cu multă înțelegere au spus-o, prin dumnezeiască insuflare; ca niște propovăduitori ai lui Hristos, părtinind fericiții evangheliceștilor dogme și așezămintelor

creștinești; de sus luând descoperirea lor și luminându-se, au alcătuit credința cea de Dumnezeu insuflată.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Toată măiestria cea păstorească adunând și de mânia cea dreaptă pornindu-se acum prea cu dreptate, dumnezeieștii păstori, pe lupii cei mari și pierzători i-au alungat, împrăștiindu-i de la plinirea Bisericii cu praștia Spiritului, ca pe cei ce căzuseră spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare; ca niște slugi prea adevărate ale lui Hristos și tăinuitori preasfințiți ai dumnezeieștii propovăduiri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira Sfinților Părinți, glas 8

Ceata Sfinților Părinți, de la marginile lumii adunându-se astăzi, o ființă și o fire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit a fi au învățat; și taina cuvântării de Dumnezeu luminat au dat-o Bisericii. Pe care, laudându-i cu credință, îi ferim zicând: O, dumnezeiască tabără! De Dumnezeu grăitorilor ostași înarmați ai oastei Domnului; stele mult luminoase ale tăriei celei

înțelegătoare; stâlpii cei nesurpați ai Sionului celui de taină; florile Raiului cele cu duhovnicească mireasmă; gurile Cuvântului celui de aur; lauda Niceei, podoaba lumii! Rugați-vă cu dinadinsul pentru sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeuule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeuule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*